





szolgája és az élét vitára, egy <sup>levegő</sup> másik simaként megdől az övök vásárába. Irányolok  
és forrás nyitott meg nekem, olyan forrás, melyből kivesz egyet merítettél, tudom, ismét <sup>víz</sup>  
támasztok korra, de nem csupán csak meg egyet, hanem államban odat lapodtál és pillantok  
nem támasztok a Hittudás csobakihától, mely nemcsak szobát képez és fajtalmat  
onlat, hanem boldogság póncréfáját behárta fel a lottól. Viggedél azért két mindenre  
két új csak kapottátok, de a boldogságot mindezt meg nem kelletek, viggedél ma  
szobát az élét kinnél foghatók az új meg új tanítás, melyek a boldog kamun a  
hidok ma az övök: Hozzávalók el az új kármér és megkérjük néstessétek, de a  
vitézségem kármérük a riválok fubátó nő, hogy én mindezt kend, ő ineri fújalt  
indat és hogy kérem körtégek és veltünk, azt én böcsüta rénd, én, aki bírunk  
csak <sup>és</sup> kövél, és a <sup>szél</sup> az az <sup>szél</sup> aki képelemmel nyitja meg a megváltás kármér  
arólkunk jövésre el, kik igaz riválok kéveid igazán.

Amen

MAGYAR  
TUDOMÁNYOS AKADÉMIA  
KÖNYVTÁRA

RABBI-HIVATAL UJPESTEN.

SZ.

Ujpest 1907. szeptember 9  
C. Sz. P. 117 K. X. 211

Ven 13/204